

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobci: a) F. S.
b) L. S.

proti
žalovanému: **Městský úřad Boskovice, odbor výstavby a územního plánování**
sídlem Náměstí 9. května 2, 680 01 Boskovice

za účasti: 1. J. M.
2. P. M.
3. M. M.

o žalobě proti nečinnosti žalovaného v řízení o odstranění stavby – obnovení původního stavu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci se včas podanou žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 6. 8. 2020 domáhali uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí v řízení o odstranění stavby – obnovení původního stavu, vedeném žalovaným pod sp. zn. SMBO 10213/2020/STAV/sumb. Žalobci využili možnosti žádat ochranu před nečinností žalovaného u nadřízeného správního orgánu, přičemž žalovaný rozhodnutí ve věci samé dosud nevydal. Jelikož stále v době podání žaloby trvala podle žalobců neodůvodněná nečinnost žalovaného s vydáním rozhodnutí ve věci samé, žádali žalobci, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé.

II. Vyjádření žalovaného

2. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný pouze popsal dosavadní průběh předmětného správního řízení.

III. Posouzení věci krajským soudem

3. Žaloba byla podána včas [§ 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobami k tomu oprávněnými. Soud ve věci rozhodl přednostně (§ 56 s.ř.s.) a bez nařízení jednání za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
4. V dané věci není mezi stranami sporu o tom, že žalobci bezvýsledně vyčerpali prostředky ochrany proti nečinnosti žalovaného, a to ve formě žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti zaevidovanou Krajským úřadem Jihomoravského kraje dne 16. 7. 2020. Z ust. § 71 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vyplývá, že správní orgán je povinen vyřídit podaný prostředek proti nečinnosti bez zbytečného odkladu. Z obsahu správního spisu a z opatření proti nečinnosti vydaného Krajským úřadem Jihomoravského kraje až dne 18. 8. 2020 pod č. j. JMK 115385/2020 nelze konstatovat, že by zde nebyla možnost vydat žalobci požadované opatření bezodkladně. Poté, co ani Krajský úřad Jihomoravského kraje 21 dnů od podání žádosti o opatření proti nečinnosti (počítáno k datu podání žaloby) o tomto podání nerozhodl, a to za situace, kdy např. již dne 13. 7. 2020 uplynula žalovanému 30denní lhůta pro vydání rozhodnutí v předmětné věci (ust. § 71 odst. 3 správního řádu), má soud jednoznačně za to, že došlo před podáním žaloby k marnému uplynutí lhůty stanovené nadřízenému orgánu pro vyřízení podaného prostředku ochrany proti nečinnosti (viz ust. § 71 odst. 1 správního řádu). Žalobci tedy bezvýsledně vyčerpali prostředky k ochraně proti nečinnosti nacházející se uvnitř správního řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Azs 344/2016 – 22 ze dne 23. 3. 2017). Krajský soud tak dospěl na základě uvedených skutečností a úvah k dílčímu závěru, že žaloba je meritorně projednatelná.
5. Před dokončením tzv. předrozsudkové agendy učinili dne 22. 9. 2020 žalobci návrh na provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), jímž se domáhali, aby nadřízený soud

(Nejvyšší správní soud) určil krajskému soudu lhůtu k provedení úkonu – vydání rozsudku ve věci samé. Ačkoli krajský soud neměl dosud úplně dokončenu nutnou předrozsudkovou agendu a u soudu je kromě většího množství neskončených věcí došlých přede dnem podání předmětné žaloby (včetně žalob na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu), rozhodl se s ohledem na v předmětném návrhu žalobci popsanou situaci vydat ve lhůtě podle ust. § 174a odst. 3, věta druhá zákona o soudech a soudcích požadovaný procesní úkon (tak, aby o žalobě bylo rozhodnuto co nejdříve). V rámci dokončování předrozsudkové agendy bylo ze strany žalobců soudu sděleno, že došlo k vydání jimi žádaného správního rozhodnutí. Tuto informaci byl soud povinen u žalovaného ověřit, což učinil. Žalovaný krajskému soudu přípisem ze dne 2. 10. 2020 potvrdil, že došlo k vydání žalobci požadovaného rozhodnutí, a toto soudu s doplněním spisového materiálu již dříve zasláno doložil.

6. Z doplněného správního spisu soud ověřil, že v rámci předmětného správního řízení došlo k vydání rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, a to dne 23. 9. 2020, pod sp. zn. SMBO 10213/2020/STAV/sumb. Nastala tak situace, kdy žalovaný po podání žaloby vydal žalobci požadované rozhodnutí.
7. Jelikož žalobci (ačkoli jim byla známa skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo vydáno) žalobu zpět nevzali, soud byl povinen o věci meritorně rozhodnout. Podle konstantní judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví je za uvedených skutkových okolností (požadované rozhodnutí bylo po podání žaloby vydáno) třeba žalobu zamítnout (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2010, č. j. 8 Ans 1/2009 – 72, uveřejněný ve Sb. NSS 2258/2011, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2007, č. j. 5 Ca 192/2007 - 30, ze dne 30. 1. 2007, č. j. 9 Ca 71/2006 - 62 – uveřejněno ve Sb. NSS pod č. 1426/2008, či ze dne 20. 4. 2006, č. j. 11 Ca 277/2005 - 32)

IV. Náklady řízení

8. Ohledně náhrady nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky řízení bylo rozhodnuto postupem ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. K případnému použití ust. § 60 odst. 7 s.ř.s. (upravujícího možnost nepřiznání náhrady nákladů řízení úspěšnému žalovanému) nebylo důvodu již proto, že žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti. O nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku pod bodem II. tohoto rozsudku.
9. Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení vychází z ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. ve spojení se skutečností, že těmto osobám podle obsahu spisu nevznikly žádné náklady ve smyslu tohoto ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. 10. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu